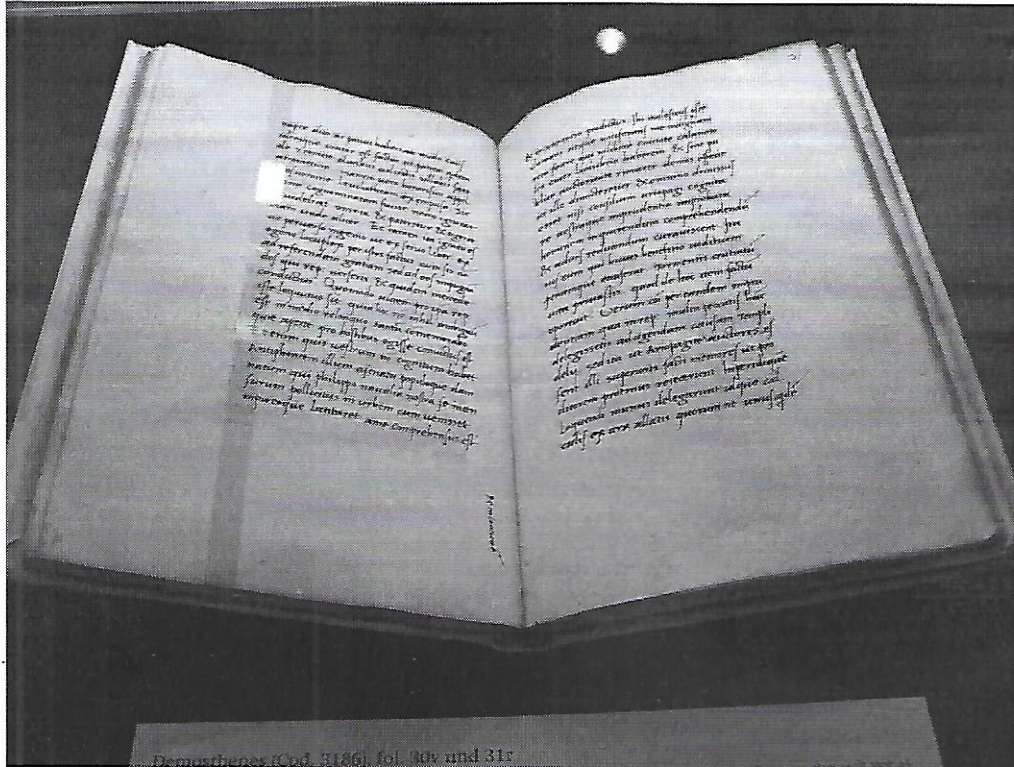

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ

- 384-322 π.Χ. στην Παιανία
- Πηγή → οι λόγοι του και ο Πλούταρχος
- Μαθητής του Ισαίου, μελέτησε Θουκυδίδη και Πλάτωνα
- Ξεκίνησε για να αποκαταστήσει την προσωπική του περιουσία
- Λογογράφος και δάσκαλος ρητορικής
- Πραγματικό του ενδιαφέρον η ενασχόληση με τα κοινά
- 354 π.Χ. ηγέτης αντιμακεδονικής παράταξης

Χειρόγραφο στα λατινικά με τον «Περί στεφάνου» λόγο, Αυστριακή Εθνική Βιβλιοθήκη (Österreichische Nationalbibliothek) cod. 3186

- Θέματα: ποικίλα (δημόσιες και ιδιωτικές υποθέσεις)
- Πολιτικά θέματα στην εκκλησία του δήμου → Χαρακτηρίζονται από επιμέλεια και επιχειρήματα.
- Πολιτική: εσφαλμένες αντιλήψεις, γιατί ο Φίλιππος κυριάρχησε.
- Στα 60 του χρόνια κατηγορήθηκε για δωροδοκία, καταδικάστηκε, του επεβλήθη μεγάλο πρόστιμο και εξορίστηκε. Μετά το θάνατο του Αλεξάνδρου επέστρεψε από την εξορία και του αποδόθηκαν τιμές. Μετά τη νίκη του Αντίπατρου και καθώς αυτός κατευθυνόταν απειλητικά εναντίον της Αθήνας, η φιλομακεδονική παράταξη τον καταδίκασε σε θάνατο. Απέδρασε προσωρινά στον Πόρο αλλά αυτοκτόνησε για να μη συλληφθεί.
- Κατά τους Λατίνους είναι «Ο Ρήτορας».

Δημοσθένης, *Υπὲρ Κτησιφώντος περὶ τοῦ στεφάνου*

Ὅπως σημειώθηκε και παραπάνω (βλ. εισαγωγή στον λόγο *Κατὰ Κτησιφώντος* του Αισχίνη), ο πολιτικός φίλος του Δημοσθένη Κτησιφών πρότεινε το 336 π.Χ. το δημόσιο στεφάνωμα του Δημοσθένη με χρυσό στέφανο ως ένδειξη αναγνώρισης της αρετής που γενικά διέκρινε τον ρήτορα και της προσφοράς του στην πόλη των Αθηνών. Ο Αισχίνης προσπάθησε να προσβάλει την πρόταση αυτή με μια *γραφὴν παρανόμων*. Η υπόθεση εκδικάστηκε στην Ηλιαία το 330 π.Χ. Κατά τήν εκδίκαση ο Αισχίνης εκφώνησε τον λόγο *Κατὰ Κτησιφώντος*, ενώ ο Δημοσθένης τον παρόντα λόγο *Υπὲρ Κτησιφώντος περὶ στεφάνου*.

Σε αυτόν τον λόγο ο Δημοσθένης δράττεται της ευκαιρίας να αγορεύσει με πάθος σχετικά με τα στοιχεία στα οποία έγκειται η διαρκής και ανιδιοτελής προσφορά του στην πατρίδα του, για την οποία θεωρούσε, βεβαίως, ότι άξιζε να αναμένει κάθε τιμή και ηθική ανταμοιβή. Ὅπως αναφέρθηκε και παραπάνω, η ετυμηγορία του δικαστηρίου ήταν συντριπτικά υπέρ του Δημοσθένη, πράγμα που ανάγκασε τον ηττημένο Αισχίνη να εγκαταλείψει την Αθήνα.

Δημοσθένης, *Υπὲρ Κτησιφώντος περὶ τοῦ στεφάνου* 1–4

Η αρχή του λόγου

Πρώτον μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς θεοῖς εὐχομαι πᾶσι καὶ πάσαις, ὅσῃν εὐνοίαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τῇ τε πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν, τοσαύτην ὑπάρξαι μοι παρ' ὑμῶν εἰς τουτονὶ τὸν ἀγῶνα, ἔπειθ' ὅπερ ἐστὶ μάλισθ' ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας τε καὶ δόξης, τοῦτο παραστήσαι τοὺς θεοὺς ὑμῖν, μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι περὶ τοῦ πῶς ἀκούειν ὑμᾶς ἐμοῦ δεῖ (σχέτλιον γὰρ ἂν εἴη τοῦτό γε),² ἀλλὰ τοὺς νόμους καὶ τὸν ὄρκον, ἐν ᾧ πρὸς ἅπασιν τοῖς ἄλλοις δικαίοις καὶ τοῦτο γέγραπται, τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροάσασθαι. τοῦτο δ' ἐστὶν οὐ μόνον τὸ μὴ προκατεγνωκέναι μηδέν, οὐδὲ τὸ τὴν εὐνοίαν ἴσην ἀποδοῦναι, ἀλλὰ τὸ καὶ τῇ τάξει καὶ τῇ ἀπολογία, ὡς βεβούληται καὶ προήρηται τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, οὕτως ἔασαι χρῆσασθαι.³ Πολλὰ μὲν οὖν ἔγωγ' ἐλαττοῦμαι κατὰ τουτονὶ τὸν ἀγῶν' Αἰσχίνου, δύο δ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ μεγάλα, ἐν μὲν ὅτι οὐ περὶ τῶν ἴσων ἀγωνίζομαι· οὐ γὰρ ἐστὶν ἴσον νῦν ἐμοὶ τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας διαμαρτεῖν καὶ τούτῳ μὴ ἔλειν τὴν γραφὴν,

ἀλλ' ἐμοὶ μὲν — οὐ βούλομαι δυσχερὲς εἰπεῖν οὐδὲν ἀρχόμενος τοῦ λόγου, οὗτος δ' ἐκ περιουσίας μου κατηγορεῖ. ἕτερον δ', ὃ φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει, τῶν μὲν λοιδοριῶν καὶ τῶν κατηγοριῶν ἀκούειν ἠδέως, τοῖς ἐπαινοῦσι δ' αὐτοὺς ἄχθεσθαι.⁴ τούτων τοίνυν ὃ μὲν ἐστὶ πρὸς ἡδονήν, τούτῳ δέδοται, ὃ δὲ πᾶσιν ὡς ἔπος εἰπεῖν ἐνοχλεῖ, λοιπὸν ἐμοί. κὰν μὲν εὐλαβούμενος τοῦτο μὴ λέγω τὰ πεπραγμέν' ἐμαντῶ, οὐκ ἔχειν ἀπολύσασθαι τὰ κατηγορημένα δόξω, οὐδ' ἐφ' οἷς ἀξιῶ τιμᾶσθαι δεικνύναι· ἐὰν δ' ἐφ' ᾧ καὶ πεποίηκα καὶ πεπολίτευμαι βαδίζω, πολλάκις λέγειν ἀναγκασθήσομαι περὶ ἐμαντοῦ. πειράσομαι μὲν οὖν ὡς μετριώτατα τοῦτο ποιεῖν· ὅτι δ' ἂν τὸ πρᾶγμα αὐτ' ἀναγκάζῃ, τούτου τὴν αἰτίαν οὗτός ἐστι δίκαιος ἔχειν ὁ τοιοῦτον ἀγῶν' ἐνστησάμενος.

Συντακτικὲς παρατηρήσεις:

1 τοῖς θεοῖς: Ἐμμεσο ἀντικείμενο τοῦ ρήματος εὐχομαι.

1 πᾶσιν: Κατηγορηματικὸς προσδιορισμὸς στο ἀνθρώποις.

3 τῶν λοιδοριῶν — τῶν κατηγοριῶν: Ἀντικείμενα σε πτώση γενική στο ἀπαρέμφατο ἀκούειν.

3 ἠδέως: Ἐπιρρηματικὸς προσδιορισμὸς τοῦ τρόπου.

4 λέγειν: Τελικὸ ἀπαρέμφατο, ἀντικείμενο τοῦ ρήματος ἀναγκασθήσομαι.

Δημοσθένης, Ὑπὲρ Κτησιφώντος περὶ τοῦ στεφάνου 25–28

Οἱ ευθύνες τῆς φιλομακεδονικῆς πλευρᾶς γιὰ τὴν καθυστέρηση
τῆς ἐνορκῆς ἐπικύρωσης τῆς εἰρήνης τοῦ Φιλοκράτη

Ἐπειδὴ τοίνυν ἐποίησατο τὴν εἰρήνην ἡ πόλις, ἐνταῦθα πάλιν σκέψασθε τί ἡμῶν ἐκάτερος προείλετο πράττειν· καὶ γὰρ ἐκ τούτων εἴσεσθε τίς ἦν ὁ Φιλίππῳ πάντα συναγωνιζόμενος, καὶ τίς ὁ πράττων ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τὸ τῇ πόλει συμφέρον ζητῶν. ἐγὼ μὲν τοίνυν ἔγραψα βουλευῶν ἀποπλεῖν τὴν ταχίστην τοὺς πρέσβεις ἐπὶ τοὺς τόπους ἐν οἷς ἂν ὄντα Φίλιππον πυνθάνωνται, καὶ τοὺς ὄρκους ἀπολαμβάνειν· οὗτοι δ' οὐδὲ γράψαντος ἐμοῦ ταῦτα ποιεῖν ἠθέλησαν.² τί δὲ τοῦτ' ἐδύνατο, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι; ἐγὼ διδάξω. Φιλίππῳ μὲν ἦν συμφέρον ὡς πλείστον τὸν μεταξὺ χρόνον γενέσθαι τῶν ὄρκων, ὑμῖν δ' ὡς ἐλάχιστον. διὰ τί; ὅτι ὑμεῖς μὲν οὐκ ἀφ' ἧς ὠμόσαθ' ἡμέρας μόνον, ἀλλ' ἀφ' ἧς ἠλπίσατε τὴν εἰρήνην ἔσεσθαι, πάσας ἐξελύσατε τὰς παρασκευὰς τὰς τοῦ πολέμου, ὁ δὲ τοῦτ' ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου μάλιστ' ἐπραγματεύετο, νομίζων, ὅπερ ἦν ἀληθές, ὅσα τῆς πόλεως προλάβοι προ

τοῦ τοὺς ὄρκους ἀποδοῦναι, πάντα ταῦτα βεβαίως ἔξειν· οὐδέ-
να γὰρ τὴν εἰρήνην λύσειν τούτων εἴνεκα. ²⁷ ἀγὰρ προσορώμενος,
ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ λογιζόμενος τὸ ψήφισμα τοῦτο γράφω,
πλεῖν ἐπὶ τοὺς τόπους ἐν οἷς ἂν ἦ Φίλιππος καὶ τοὺς ὄρκους τὴν
ταχίστην ἀπολαμβάνειν, ἵν' ἐχόντων τῶν Θρακῶν, τῶν ὑμετέ-
ρων συμμάχων, ταῦτα τὰ χωρὶ' ἃ νῦν οὗτος διέσυρε, τὸ Σέρριον
καὶ τὸ Μυρτηνὸν καὶ τὴν Ἐργίσκην, οὕτω γίγνοιθ' οἱ ὄρκοι,
καὶ μὴ προλαβὼν ἐκεῖνος τοὺς ἐπικαίρους τῶν τόπων κύριος τῆς
Θράκης κατασταίη, μηδὲ πολλῶν μὲν χρημάτων πολλῶν δὲ
στρατιωτῶν εὐπορήσας ἐκ τούτων ῥαδίως τοῖς λοιποῖς ἐπιχει-
ροίῃ πράγμασιν. ²⁸ εἶτα τοῦτο μὲν οὐχὶ λέγει τὸ ψήφισμ' οὐδ'
ἀναγιγνώσκει· εἰ δὲ βουλευὼν ἐγὼ προσάγειν τοὺς πρέσβεις
ᾧμην δεῖν, τοῦτό μου διαβάλλει. ἀλλὰ τί ἐχρῆν με ποιεῖν; μὴ
προσάγειν γράψαι τοὺς ἐπὶ τοῦθ' ἦκοντας, ἵν' ὑμῖν διαλε-
χθῶσιν; ἢ θέαν μὴ κατανεῖμαι τὸν ἀρχιτέκτον' αὐτοῖς κελεύσαι;
ἀλλ' ἐν τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἐθεώρουν ἂν, εἰ μὴ τοῦτ' ἐγράφη. τὰ
μικρὰ συμφέροντα τῆς πόλεως ἔδει με φυλάττειν, τὰ δ' ὅλα,
ὥσπερ οὗτοι, πεπρακέναι; οὐ δήπου. λέγε τοίνυν μοι τὸ ψήφι-
σμα τουτὶ λαβῶν, ὃ σαφῶς οὗτος εἰδῶς παρέβη.)

Συντακτικές παρατηρήσεις:

25 ἐπειδὴ τοίνυν ἐποιήσατο τὴν εἰρήνην ἢ πόλις: Δευτερεύουσα χρονική πρό-
ταση που εκφράζει το προτερόχρονο.

25 τί ἡμῶν ἐκάτερος προεἶλετο πράττειν: Δευτερεύουσα πλάγια ερωτηματι-
κή, αντικείμενο του ρήματος σκέψασθε.

25 τί: Σύστοιχο αντικείμενο του πράττειν.

25 ἡμῶν: Γενική διαιρετική ἀπὸ το ἐκάτερος.

25 ἐκάτερος: Ὑποκείμενο του ρήματος προεἶλετο καὶ του ἀπαρεμφάτου
πράττειν (ταυτοπροσωπία).

25 ἐκ τούτων: Ἐμπρόθετος προσδιορισμός του μέσου.

25 τίς ἦν ὁ Φίλιππῳ πάντα συναγωνιζόμενος: Δευτερεύουσα πλάγια ερωτη-
ματική, αντικείμενο του ρήματος εἴσεσθε.

25 Φιλίππῳ: Αντικείμενο σε πώση δοτική τῆς μετοχῆς συναγωνιζόμενος.

25 τίς ὁ πράττων ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τὸ τῇ πόλει συμφέρον ζητῶν: Δευτερεύουσα
πλάγια ερωτηματική πρόταση (εννοεῖται το ρῆμα ἦν), αντικείμενο του ρήμα-
τος εἴσεσθε.

25 ὑπὲρ ὑμῶν: Ἐμπρόθετος προσδιορισμός τῆς υπεράσπισης.

25 τῇ πόλει: Αντικείμενο σε πώση δοτική τῆς μετοχῆς συμφέρον.

25 ἀποπλεῖν: Τελικό ἀπαρέμφατο ὡς αντικείμενο τῆς μετοχῆς βουλευὼν.

25 τὴν ταχίστην: Αἰτιατική του χρόνου.

25 πρέσβεις: Ὑποκείμενο σε αιτιατική των ἀπαρεμφάτων ἀποπλεῖν καὶ ἀπο-
λαμβάνειν (ετεροπροσωπία).

- 25 *ἐπὶ τοὺς τόπους*: Εμπρόθετος προσδιορισμός της κίνησης σε τόπο.
- 25 *ἀπολαμβάνειν*: Τελικό απαρέμφατο ως αντικείμενο της μετοχής *βουλεύων*.
- 25 *ἐν οἷς ἂν ὄντα Φίλιππον πυνθάνωνται*: Δευτερεύουσα αναφορική προσδιοριστική πρόταση στο ουσιαστικό *τόπους*.
- 25 *ὄντα*: Κατηγορηματική μετοχή από το *πυνθάνωνται*.
- 25 *Φίλιππον*: Αντικείμενο του ρήματος *πυνθάνωνται* και υποκείμενο της μετοχής *ὄντα*.
- 25 *γράφαντος*: Γενική απόλυτη, εναντιωματική μετοχή.
- 25 *έμοῦ*: Υποκείμενο της μετοχής *γράφαντος*.
- 25 *ποιεῖν*: Τελικό απαρέμφατο ως αντικείμενο του ρήματος *ἠθέλησαν*.
- 26 *τί δὲ τοῦτ' ἐδύνατο, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι*: Κύρια ερωτηματική πρόταση.
- 26 *Φιλίπῳ*: Δοτική προσωπική.
- 26 *πλείστον*: Κατηγορούμενο στο *χρόνον*.
- 26 *χρόνον*: Υποκείμενο του απαρεμφάτου *γενέσθαι*.
- 26 *ὑμῖν*: Δοτική προσωπική.
- 26 *ελάχιστον*: Κατηγορούμενο στο *χρόνον*.
- 26 *πάσας*: Κατηγορηματικός προσδιορισμός στο ουσιαστικό *παρασκευάς*.
- 26 *πάντα*: Κατηγορηματικός προσδιορισμός στο *ταῦτα*.
- 26 *τούτων εἵνεκα*: Εμπρόθετος προσδιορισμός της αιτίας.
- 27 *τῶν τόπων*: Γενική διαιρετική στο *ἐπικαίρους*.
- 27 *τῆς Θράκης*: Γενική αντικειμενική στο *κύριος*.
- 27 *ῥαδίως*: Επιρρηματικός προσδιορισμός του τρόπου.
- 28 *ποιεῖν*: Τελικό απαρέμφατο ως υποκείμενο του απρόσωπου ρήματος *έχρην*.
- 28 *με*: Υποκείμενο του απαρεμφάτου *ποιεῖν*.
- 28 *τί*: Αντικείμενο του απαρεμφάτου *ποιεῖν*.
- 28 *ὃ σαφῶς οὗτος εἰδὼς παρέβη*: Δευτερεύουσα αναφορική πρόταση, προσδιοριστική στο *τὸ ψήφισμα*.
- 28 *σαφῶς*: Επιρρηματικός προσδιορισμός του τρόπου.

Δημοσθένης, *Υπὲρ Κτησιφώντος περὶ τοῦ στεφάνου* 60–65

Η καταστρεπτική δράση των συνεργατών του Φιλίππου στις ελληνικές πόλεις και η υπερήφανε στάση της Αθήνας

Ἄ μὲν οὖν πρὸ τοῦ πολιτεύεσθαι καὶ δημηγορεῖν ἐμὲ προὔλαβε καὶ κατέσχε Φίλιππος, εἰάσω· οὐδὲν γὰρ ἠγοῦμαι τούτων εἶναι πρὸς ἐμέ· ἃ δ' ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπὶ ταῦτ' ἐπέστην ἐγὼ διεκωλύθη, ταῦτ' ἀναμνήσω καὶ τούτων ὑφέξω λόγον, τοσοῦτον ὑπειπὼν. πλεονέκτημ', ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μέγ' ὑπήρξε Φιλίπῳ. ⁶¹ παρὰ

γὰρ τοῖς Ἑλλησιν, οὐ τισίν, ἀλλ' ἅπασιν ὁμοίως, φορὰν προδο-
τῶν καὶ δωροδόκων καὶ θεοῖς ἐχθρῶν ἀνθρώπων συνέβη γενέ-
σθαι τοσαύτην ὄσσην οὐδεὶς πω πρότερον μέμνηται γεγονυῖαν·
οὓς συναγωνιστὰς καὶ συνεργοὺς λαβὼν καὶ πρότερον κακῶς
τοὺς Ἑλληνας ἔχοντας πρὸς ἑαυτοὺς καὶ στασιαστικῶς ἔτι
χειρόν διέθηκε, τοὺς μὲν ἔξαπατῶν, τοῖς δὲ διδούς, τοὺς δὲ
πάντα τρόπον διαφθείρων, καὶ διέστησεν εἰς μέρη πολλὰ, ἐνὸς
τοῦ συμφέροντος ἅπασιν ὄντος, κωλύειν ἐκείνον μέγαν γίγνε-
σθαι.⁶² ἐν τοιαύτῃ δὲ καταστάσει καὶ ἔτ' ἀγνοία τοῦ συνισταμέ-
νου καὶ φνομένου κακοῦ τῶν ἀπάντων Ἑλλήνων ὄντων, δεῖ
σκοπεῖν ὑμᾶς, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τί προσήκον ἦν ἐλέσθαι πράτ-
τειν καὶ ποιεῖν τὴν πόλιν, καὶ τούτων λόγον παρ' ἐμοῦ λαβεῖν· ὁ
γὰρ ἐνταῦθ' ἑαυτὸν τάξας τῆς πολιτείας εἴμ' ἐγώ.⁶³ πρότερον αὐ-
τὴν ἐχρήν, Αἰσχίνη, τὸ φρόνημ' ἀφείσαν καὶ τὴν ἀξίαν τὴν αὐ-
τῆς ἐν τῇ Θετταλῶν καὶ Δολόπων τάξει συγκατακτᾶσθαι Φιλίπ-
πῳ τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀρχὴν καὶ τὰ τῶν προγόνων καλὰ καὶ
δίκαι' ἀναιρεῖν; ἢ τοῦτο μὲν μὴ ποιεῖν, δεινὸν γὰρ ὡς ἀληθῶς, ἃ
δ' ἐώρα συμβησόμενα, εἰ μηδεὶς κωλύσει, καὶ προησθάνεθ', ὡς
ἔοικεν, ἐκ πολλοῦ, ταῦτα περιιδεῖν γιννόμενα;⁶⁴ ἀλλὰ νῦν ἐγωγε
τὸν μάλιστ' ἐπιτιμῶντα τοῖς πεπραγμένοις ἠδέως ἂν ἐροίμην,
τῆς ποίας μερίδος γενέσθαι τὴν πόλιν ἐβούλετ' ἂν, πρότερον τῆς
συναιτίας τῶν συμβεβηκότων τοῖς Ἑλλησι κακῶν καὶ αἰσχροῶν,
ἧς ἂν Θετταλοὺς καὶ τοὺς μετὰ τούτων εἴποι τις, ἢ τῆς περιορα-
κυίας ταῦτα γιννόμενα ἐπὶ τῇ τῆς ἰδίας πλεονεξίας ἐλπίδι, ἧς ἂν
Ἀρκάδας καὶ Μεσσηνίους καὶ Ἀργεῖους θείημεν.⁶⁵ ἀλλὰ καὶ
τούτων πολλοί, μᾶλλον δὲ πάντες, χειρόν ἡμῶν ἀπηλλάχασιν.
καὶ γὰρ εἰ μὲν ὡς ἐκράτησε Φίλιππος ὄχρετ' εὐθέως ἀπιῶν καὶ
μετὰ ταῦτ' ἤγεν ἡσυχίαν, μήτε τῶν αὐτοῦ συμμάχων μήτε τῶν
ἄλλων Ἑλλήνων μηδένα μηδὲν λυπήσας, ἦν ἂν τις κατὰ τῶν
ἐναντιωθέντων οἷς ἔπραττεν ἐκείνος μέμψις καὶ κατηγορία· εἰ δ'
ὁμοίως ἀπάντων τὸ ἀξίωμα, τὴν ἡγεμονίαν, τὴν ἐλευθερίαν
περιείλετο, μᾶλλον δὲ καὶ τὰς πολιτείας, ὅσων ἐδύνατο, πῶς οὐχ
ἀπάντων ἐνδοξόταθ' ὑμεῖς ἐβουλεύσασθ' ἐμοὶ πεισθέντες;

Συντακτικές παρατηρήσεις:

62 σκοπεῖν: Τελικό απαρέμφατο, υποκείμενο του ἀπρόσωπου ρήματος δεῖ.

62 ὑμᾶς: Υποκείμενο σε πώση αιτιατική του ἀπαρεμφάτου σκοπεῖν.

62 τί προσήκον ἦν ἐλέσθαι πράττειν καὶ ποιεῖν τὴν πόλιν: Δευτερεύουσα πλάγια ερωτηματική πρόταση μερικής ἀγνοίας, ἀντικείμενο του ἀπαρεμφάτου σκοπεῖν.

65 τῶν συμμάχων – τῶν Ἑλλήνων: Γενικές διαιρετικές στο μηδένα.

65 ἐμοί: Ἀντικείμενο σε δοτική της μετοχής πεισθέντες.